

Museo on mukava

Olen käynyt Perniön museossa kerran vain pällistelemässä ja toiset pari kertaa pikkukonserteissa. Perniön museo tuntuu, näyttää ja tuoksuu oikealta museolta. Siellä näkee mielenkiintoisia juttuja, jotka auttavat ymmärtämään perniöläistä nykyä.

Osallistuin tietysti Perniön museon 70-vuotisjuhlaan saadakseni laajemman käsityksen kotikuntani tuulista. Paikalle oli jaksanut paljon väkeä. Kunnassa vallinneet valtarakenteet kuvastuivat selvästi.

Juhlalla oli jo sinällään, ohjelmasta riippumatta, vankka arvonsa paikkakunnan sisäisten siteiden lujittajana ja tehdyn työn toteajana ja arvostajana. Mutta juhla oli myös ohjelmallinen tilaisuus. Eikä vieraiden liikkeistä ja vääntelyistä päätellen aivan ongelmaton. Juhlatilaisuutta on syytä arvioida vähän sivullisin silmin.

Kulttuurisihteeri oli teettänyt itselleen sopivan puvun. Hän esiintyi muutenkin juontamisen asemesta päättähtenä varastaen tulevien ohjelmien paloja. Siinä hiukan suhteet hämärtyivät.

Tällaisten tilaisuuksien ohjelmallisessa puolessa annetaan yleensä musiikille valtaosa, vaikka muut kulttuurin alueet voisivat pärjätä paremminkin.

Perniön kuorot selviytyivät hyvin, Mieskuoro on löytänyt Jussi Alhon oivallisessa johdossa miellyttävän ja koskettavan värein. Alho on kokenut ammattimuusikko, joka on sisäistänyt soinnit. Se näkyy jäljessä.

Mieskuoroa heikommaksi ei jäänyt Laulusiskotkaan. Ehkä valitut kappaleet olivat kuitenkin mieskuoroa vaativimpia.

Nuori Henna Aaltonen soitti Yön laulunsa kerrassaan lumoavasti ja olisi hyvin voinut kumartaa kaksikin kertaa esityksensä päätteeksi. Taputuksia olisi piisannut.

Kohtaukset Pohjan neidistä rasittivat. Laulut olivat aivan liian vaikeita. Tavallisia hyväuskoisia ihmisiä ei saisi narrata laulamaan mitä tahansa.

Ja sitten asiaan. Museon historiikin kirjoittajan Helena Honka-Hallilan alustus oli hyvin luonteva ja tempaava, jopa rahvaanomainen. Esitys antoi ainakin minulle kiinnostavat vinkit menneeseen. Aion ostaa kirjan ja lukeakin sen!

Professori Veikko Litzenin juhlapuhe huipensi tilaisuuden. Se huokui kokemusta ja näkemystä. Juhlapuheen kuuluu soljuakin näin. Hän laajensi historian käsitettä ja painotti muiden muassa, että maisemakin on historiaa. Meidän tulee oppia hyväksymään ja sisäistämään Perniönkin näkymät omiemme perinnöksi, tulimmepa Perniöön Tammisaaresta tai Salosta päin. Tässä kohtaa särähti. Salostakinko päin?

Tilaisuudessa jaetut huomionosoitukset olivat kiistatta paikallaan. Niiden saatteeksi sateli kuitenkin aivan liian paljon sanoja niin, että toimitus venyi kohtuuttomasti. Poistuessani kuulin kuvaavasti erään arvokkaan henkilön tokaisevan, että loppuihan se vihdoinkin.

pajen